

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 72/05-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Štefana Vachálka, bytom S., ktorou namietal porušenie svojich práv postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 645/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Štefana Vachálka o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. januára 2005 doručená sťažnosť Štefana Vachálka, bytom S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich práv postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 645/00.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a ods. 2 zákona Národnej rady

Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala označenie základných práv alebo slobôd, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, ani návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne [v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a s § 56 zákona o ústavnom súde], teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04). Z obsahu sťažnosti nebolo zrejmé, či sťažovateľ porušenie svojich základných práv namieta v dôsledku neprimeranej doby označeného konania, alebo či k zásahu do jeho základných práv malo dôjsť rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 12. februára 2003 vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 645/00.

Ústavný súd listom z 8. februára 2005 (doručeným podľa doručenky 11. februára 2005) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil, pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ reagoval podaním z 21. februára 2005, v ktorom uviedol: *„S rozsudkom súhlasím, lenže nie som spokojný s tým, že od 21. 7. 1994 nie sú naše súdy schopné nájsť p. K. (pozn., žalovaný v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10 Cb 645/00, v ktorom mal sťažovateľ postavenie žalobcu) predvolať ho a donútiť ho vrátiť požičané peniaze aj s úrokmi. Pán K. sa nezúčastnil ani jedného pojednávania. Na svojich adresách sa nezdržuje, možno ani nevie o rozsudku, ktorý*

mu pravdepodobne vôbec nedoručili. Týmto žiadam Ústavný súd SR aby využil svoje kompetencie a pomohol nájsť pána K. a aby bol pravdivo dodržaný rozsudok Okresného súdu Bratislava 4.“

V prílohe svojho podania z 21. februára 2005 predložil sťažovateľ ústavnému súdu rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10 Cb 645/00-71 z 12. februára 2003, v právnej veci „...žalobcu: Vachálek Štefan, r. č. (...), S., proti žalovanému: O. K., B., zastúpeného opatrovníčkou J. M., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava IV, o zaplatenie 20.000,- Sk s príslušenstvom...“, ktorým Okresný súd Bratislava IV rozhodol, že: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 20.000,-Sk istiny so 17% úrokom z omeškania od 01.10.1992 až do zaplatenia, a trovy konania vo výške 540,- Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“ Z citovaného rozsudku taktiež vyplýva, že Okresný súd Bratislava IV uznesením č. k. 10 Cb 645/00-63 z 1. októbra 2002, právoplatným 30. októbra 2002, ustanovil v predmetnom konaní žalovanému podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) opatrovníčku.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z kvalifikovanej

medzinárodnej zmluvy, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa ani po doplnení podaním z 21. februára 2005 na základe výzvy ústavného súdu náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť neobsahuje návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci, t. j. ktorého formulácia nevyvoláva pochybnosti o tom, porušenie ktorého základného práva, ktorým orgánom verejnej moci, v akej veci a akým spôsobom (zásahom) žiada sťažovateľ vysloviť, prípadne akých ďalších opatrení smerujúcich k náprave porušenia ústavnosti v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha (III. ÚS 282/04). Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 8. februára 2005 nedostatky svojej sťažnosti v tomto smere v stanovenej lehote neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Nad rámec uvedeného odôvodnenia ústavný súd poukazuje na obsah predloženého rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10 Cb 645/00-71 z 12. februára 2003, z ktorého vyplýva, že v sťažovateľovej právnej veci bolo vydané meritórne rozhodnutie, pričom žalovaný bol zastúpený ustanoveným opatrovníkom (§ 29 ods. 2 OSP), ktorého postavenie je rovnaké ako postavenie zástupcu účastníka konania na základe plnomocenstva pre celé konanie (§ 31 ods. 1 OSP) vrátane otázky doručovania meritórneho rozhodnutia (§ 49 ods. 1 OSP). Uspokojenia svojich nárokov vyplývajúcich z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 10 Cb 645/00-71 z 12. februára 2003 po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti sa môže sťažovateľ domáhať iniciovaním konania o nútený výkon súdneho rozhodnutia podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, alebo v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2005